

भवतः सखीन्वन्दते नमस्करोति । नमो मरुद्भ्य इत्येवमाकारायाः स्तुतिर्नमस्कार-
रूपत्वात् । मरुद्विषयनमस्कारिणापि तुष्टस्य तव कृपैव युक्तेत्यर्थः । मो सु न अत्र
सुञ्ज इति [पा० ८.३.१०७.] षत्वम् । अन्येषामपि दृश्यतइति [पा० ६.३.१३७.]
दीर्घः । नश्च धातुस्थोरुषुभ्य इति [पा० ८.४.२७.] न इत्यस्य णः । स्म इत्यस्यापि
पूर्वपदादिति [पा० ८.३.१०६.] षत्वम् । अवयाः श्वेतवाः पुरोडाश्चेति [पा० ८.२.
६७.] विज्ञन्तो (27.) निपातः । मीढुषः । दाश्चान्साह्वान्मीढून्श्चेति [पा० ६.१.१२.]
ह्यसन्तो निपातः ॥४६॥

अक्रन्कर्म कर्मकृतः सह वाचा मयोभुवा ।

देवेभ्यः कर्म कृत्वास्तं प्रेतं सचाभुवः ॥४७॥

अग्निष्यनुष्टुप् । का० [५.५.१३.] अक्रन्कर्मैत्येनां वाचयतीति । कर्मकृतः वरु-
णप्रधासाख्यकर्मकारिण ऋत्विजः वाचा स्तुतिरूपया सह कर्म वरुणप्रधासानुष्ठा-
नरूपमक्रन् कृतवन्तः । कथम्भूतया वाचा । मयोभुवा मय इति सुखनाम [निघ०
३.६.] मयो भवति यया सा मयोभूः तया मन्त्ररूपस्तुत्येत्यर्थः । हे सचाभुवः सचे-
ति सहार्थेऽव्ययं सहभवनशीलाः परस्परं यजमानिन पत्न्या वास्मिन्कर्मणि सहा-
वस्थिता हे ऋत्विजः देवेभ्यो देवार्थं कर्म कृत्वा वरुणप्रधासनामकं कर्मानुष्ठायास्तं
प्रेतं गृह्णान्गृह्णत । अस्तमिति गृह्णनाम [निघ० ३.४.] ॥४७॥

अवभृथ निचुम्पुण निचेरुरसि निचुम्पुणः ।

अवं देवैर्देवकृतमेनोऽयासिषमव मर्त्यैर्मर्त्यकृतं ।

पुरुषावो देव रिषस्याहि ॥४८॥

यज्ञदैवतं यजुः । का० [५.५.३०.] मज्जयत्यवभृथेति । अत्र विनियोगश्चित्य
इति (28.) । वरुणप्रधासस्य कर्मणोऽन्ते तदङ्गभूतं यदवभृथाख्यं कर्म जलसमीपे
क्रियतेऽत्रानेन मन्त्रेण दम्पतीभ्यां जले स्नानं कर्तव्यम् । हे अवभृथ अवाचीना-
नि पात्राणि जलमध्ये श्रियन्ते यस्मिन्यज्ञविशेषे सोऽयमवभृथः । तत्सम्बोधनम्
हे अवभृथ यज्ञ हे निचुम्पुण चुप मन्दायां गतौ [धा० ११.१.] नितरां चोपति